

Magyar Ágota

Képzőművész MA II.

Osztályvezető: Farkas Roland

Térkép e táj

Alkotói koncepció és művészeti háttér:

Munkáim kiindulópontjaként az ember és a természet kapcsolatát kezdtem el vizsgálni, sajátomat és a családomét. Felmenőim között sokan városban nőttek fel, éltek, de a természettel való kapcsolatuk mindig is szoros volt. Dédszüleim és nagyszüleim is rendszeresen jártak vidékre, hogy a természet közelségében találjanak nyugalmat és harmóniát. Dédnagypapám hobbifotósként örököltette meg a tájat és hívta elő a képeket. Az ő fényképei nemcsak a természet szépségét, hanem az idő múlását is rögzítették. Ezek a fekete-fehér fotók képezik munkáim alapját, a képeken a tájak érintetlenek, idillikusak. Ahogy telt az idő, a fotók megrongálódtak, elszíneződtek. Az évtizedek, a papír öregedése és a fény hatása mind-mind nyomot hagytak rajtuk. Ezzel párhuzamosan az akkor megörökített táj mára csak emlék maradt. A környezetpusztítás, a mezőgazdasági és ipari tevékenység hatására az egykor épségben lévő táj egyre inkább elérhetlenné vált. A környezetpusztítás megváltoztatta, „megrongálta” a tájat. A fotókon még tiszta ég mára már légszennyezett, a víz és a talaj, mely egykor tiszta volt, most szintén szennyezett.

A művészi megvalósítás:

Fesményeim alapját ez a kettősség adja: a múlt idillikus képeit és a jelen szennyezettebb tájait. A fekete-fehér szénrajzokkal a múltat idéző tájat, a színes foltok, a megtroncsolódott felületek kialakításával pedig hangsúlyozom a szabad szemmel is látható vagy nem látható emberi tevékenységek hatását a természetre. Így a kép bizonyos részletei rejtve maradnak, ahogy bizonyos tájrészek már nincsenek jelen, nem láthatók a környezet szennyezettsége miatt.

Anyagválasztás és technikai megvalósítás:

Munkáimban az anyaghasználat is fontos szerepet kap. A természetes alapanyagok választása nem csupán technikai, hanem koncepcionális döntés is. A szén, mint alapanyag, egyfajta emlékeztető: ahogyan a táj is folyamatosan átalakul, úgy a szén, mint anyag, maga is egy "átdolgozott" természet. A szén sötét, erőteljes vonalai mintha az idő nyomait is magukon hordanák, tükrözve a táj változó arculatát. A tiszta pigmentek használatával a természet színeit hoztam vissza, ugyanakkor a színezett, szennyezett felületek új dimenziót adnak a festményeknek. Kísérleteztem olyan festő- és színezőanyagokkal is, melyek a természetben is megtalálhatók, mint például a földek, agyagok vagy ásványi pigmentek. Az anyaghasználat fontos mivel a képek manuális átiratok. Akárcsak a szén, amely a fényképeken ábrázolt tájat "átdolgozza", a festményekben megjelenő táj is egy átirata a valóságnak.

Installáció és elrendezés:

A képek különböző méretűek és formájúak, farostra készültek, és könnyedén akaszthatók a falra. Installálásuk koncepciója térképszerű elrendezést sugall, ahol a különböző képek egy-egy helyszínt jelölnek, amelyeket a családom tagjai egykor meglátogattak. A kiindulópont a dédnagyszüleim lakhelye, a 10. kerület, ahonnan elindultak a kirándulásaik. A képek helyszínei közé tartozik Martonvásár, Gödöllő, a Csallóköz, Galyatető, Kékestető, Göd és Nagymaros, mind olyan tájak, amelyek egykor érintetlenek és tiszták voltak.

Az installációban a térképszerű elrendezés nemcsak a helyszínek földrajzi elhelyezkedését tükrözi, hanem az egyes tájak változását is. A kutatásaim során feltérképeztem, hogy az adott vidékeket a környezetet milyen hatások érték az 1960-70-es évek óta napjainkig, hogyan alakultak át a tájak az iparosodás, a mezőgazdasági tevékenységek és a szennyezés következtében. Az installálás során az útvonalakat is felrajzoltam, amelyek összekötik a kiindulópontot és az egyes helyszíneket, valamint felírtam a területeken végbement emberi tevékenységek által okozott károkat. A szennyezett levegő, víz és talaj a műveken keresztül emlékeztetnek arra, hogy a táj, amelyet a családi fényképek örökítettek meg, már csak részben létezik, vagy csak megváltozott formában.

Inspirációk:

A művészi megvalósításban számos kortárs művész munkája is inspirált. Például Nemes Csaba az édesapja fotóit dolgozta fel, Elekes Károly régi képeket újít fel, és teszi hozzá saját gesztusait, vagy Gerhard Richter fotófestményeivel elsőként reflektált a fotográfia és a festészet sajátos viszonyára.

A táj, mint téma, valamint az ökológiai és környezetvédelmi kérdésekkel való foglalkozás Iski Kocsis Tibor művészetében is fontos szerepet kap, aki természetképeket alkot, festményein, szén- és kréta rajzain az érintetlen, ember nélküli természetet ábrázolja. Süveges Rita művészeti gyakorlatában ökokritikai szemszögből vizsgálja, hogy milyen az ember természettel való viszonya, míg Mátyási Péter munkáiban a természet és az épületek, mind a kettő a minket körülvevő környezet, szerepe és jelentése kerül középpontba hasonlóan vizsgálják a táj és az ember közötti kapcsolatot, illetve a természet és ember viszonyának változását. A táj szimbolikus jelentése és a természet, valamint az ember közötti kapcsolat folyamatos átalakulása. Munkáik mindannyian különböző formákban, de kiemelt szerepet kap munkáikban.

Eredti fotók:

Martonvásár, park

1966.V.26.

szén, pigment, farost

30x40 cm

Gödöllőnél

1965.II.7.én

szén, pigment, farost

40x60 cm

Csallóközi részlet 1960
szén, pigment, farost
41x41 cm

Duna 1963 május

szén, pigment, farost

56,5x67 cm

Sípályán (szembe Galya) 1967.IV.30.

szén, pigment, farost

33,5x41 cm

Mátra 1967.V.

szén, pigment, farost

65x85 cm

Duna, Gödnél 1963

szén, pigment, farost

50x70 cm

Callóközi részlet (1960. n.)

1963. máj Duna

Duna, Gödöllő
1963.

Sipályán (Szecsei falca) 1962. IV. 30

Matra. 1967. V.

Martonvásár, park.
1966. II. 26

1965. 7. 7-én Gödöllőnél

Magyar Ágota
Térkép e táj